

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 пер-
пера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и
српскојину на годину 12 пер-
пера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње
по франка у злату, на по годи-
не 10 франка у злату.
Поштом се прима само у
добрих и поштоматских ро-
вима и поштом у наплату.
Поштом број 20 пара за Цр-
ну Гору, — за иностранство 25
ар.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigne, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12
Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Ад-
министрацији „Глас Црногор-
ца“ на Цетиње.
Допис се шаље Уредништву
— Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администра-
цији и наплаћују се: за сваку
ријеч или број до пет цифара из-
петит слова по 4 пера, гармонич-
ки слова 6 пера; цео број слова 8
пара — за први пут, а за сваки
даљи пут у пола од горње ци-
јене. Најмањи оглас наплаћује
се 1 перпер. — Осим напријед
наведених цијена од ријечи, на-
плаћује се по закону о таксаци-
ји по 50 пара за свако поједино
оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вољо Милићевић

Г. Предеједнику Француске Републике БОРДО

Отварање прве радиотелеграф-
ске станице, која везује Моју
земљу непосредно са Францу-
ском, даје Ми толико драгоцјену
колико и пријатну прилику, да
Вам, Господине Предсједниче, у-
путим израз Моје захвалности
на овоме новом доказу пажње
и благовољења са стране фран-
цуске владе. Непрекидни успјеси
славне француске војске против
заједничког непријатеља испуња-
вају нас неописаном радошћу.
Ја и Мој народ живимо више но-
икад у души са милом Францу-
ском, и вјесом сам кад гледам
сваки дан ваше храбре војнике,
чије је пожртвовање и јунаштво
изнад сваке хвале.

НИКОЛА

Његовом Величанству
КРАЉУ ЦРНЕ ГОРЕ

Захваљујем Вашем Величанству на
телеграму. Ја се радујем као и Ваше
Величанство што су непосредне радио-
телеграфске везе успостављене из-
међу наше двије земље, и срећан сам
што могу с Моје стране упутити Ва-
шем Величанству и Вашем храбром
народу добре жеље Француске.

Р. ПОЕНКАРЕ.

Његовом Величанству
АЛБЕРТУ I КРАЉУ БЕЛГИЈАНАЦА
ПАРИЗ

Услед ратног стања у цијелој
Европи, које је прекинуло са-
обраћај Моје земље с осталим
свијетом, нијесам имао него бли-
једу слику Ваших подвига и славе
којом се Ваше Величанство и
Ваша јуначка земља окитила.
Данас, имајући на расположењу
безжичну телеграфију, лежи Ми
на срцу да је отворим упућујући
Мој први телеграм великом ју-
наку наших дана, његовој пле-
менитој земљи, јуначкој војсци и
белгијском народу, који је на
себе обратио дивљење цијелога
свијета.

Молим Ваше Величанство да
примите изразе Мојег дубоког
дивљења, као и братски поздрав
Моје војске која се са Вашим
јунацима бори за свету ствар
права и независности народа.

НИКОЛА

Његовом Величанству
КРАЉУ ЦРНЕ ГОРЕ

Дубоко сам ганут осјећајима којима
је прожет Ваш телеграм. У име Моје
и у име Моје војске шаљем Вам нај-
топлију захвалност. Необично су ме
обрадовале вјести о успјесима Ваших
храбрих војника. Цијела белгијска вој-
ска упућује црногорској војсци уз ко-
ју се она бори за слободу и незави-
сност, своје најтоплије честитке и свој
братски поздрав.

АЛБЕРТ

Главни белгијски квартал.

ЊЕГ. ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉУ
ЦЕТИЊЕ

Част ми је јавити Вашем Ве-
личанству овај текст депеше коју
упућујем генералу Жофру:

Као наставак наших побједа на
Висоци, наше трупе су извојевале
једну нову потпуну побједу. Ау-
стријанци бјеже на читавом гали-
цијском фронту.

Стратешки маневар који сам
Вам саопштио у почетку његова
извођења, тако је срећно извршен
и неоспорно крунисан као најваж-
нији успјех, задобијен на нашој
страни од почетка рата. Гајим с
највећим псуздањем жеље за брзо
и потпуно извршење нашег зајед-
ничког задатка, увјерен да ће
одлучна побједа окитити заставе
савезника.

Велики Књаз НИКОЛАЈ

Његово Величанство Краљ, по-
водом овог телеграма, послао је,
у исто вријеме, срдачне телеграфске
честитке како Њ. И. Вис. Великом
Књазу Николају, тако и генерали-
симусу француске војске, Г. Генера-
лу Жофру.

Његовом Величанству
КРАЉУ НИКОЛИ

НИКШИЋ

Примих сад депешу од 7. нов.
у вече, којом Ваше Величанство
упућује Своје високе честитке
војсци француској и њеном шефу.

У име војске и моје шаљем
Вашем Величанству уз израз за-
хвалности и наше дивљење за
велика дјела славне црногорске
војске као год и увјерење о на-
шем поуздању у коначни успјех.

ЖОФР.

СЛУЖБЕНИ ДИО

ОБЗНАНА

Пошто контрактуални наставници сред-
њих школа г. г. Божидар Ђукић,
Бранко Бијелић, Бранко Орловић, Да-
нило Дракулић, Евген Вафкен, Иво И-
шић, Иво Пан, Јаша Грашевић, Крсто
Костић, Михо Доманчић, Милан Радић,
Новак Буквић, Оскар Марчић и Франо
Оперман још од почетка школске године
не долазе на дужност, то им се у смислу
рјешења господина Министра Просвјете
оглашују мјеста управљеним, а уговори
склопљени с њима престају важити, о чему
се исти овиме објављују.

Број 4512. Из канцеларије Кр. Мини-
старства Просвјете и Црквених Посло-
ва, 30. октобра 1914 г., Цетиње. 1,2

ОБЈАВА

На приједлог г. Министра Финансија и
Грађевина Краљ. Министарски Савјет рије-
шењем од 27. т. м., број 493, а на основу
чл. 13. закона о царинској минималној и
максималној тарифи одобрио је да се пе-
тролеум, бензин, жижице, обука, шећер, ка-
фа и сви јестивини артикли увезени из које
било државе царине по минималној ца-
ринској стопи. Сва, пак, жита и брашна
раније су потпуно ослобођена царине,
пореза и општинских такса.

Циљ ове олакшице од стране Краљ.
Владе у томе је, да се изађе у сусрет
народу те да му се олакша куповица истих
артикала.

Објављујући горње заинтересованима,
а да би се ова циљ у истини постигао,
препоручује се увозицима (трговцима),
да ове повластице не би употријежили
само на своју корист, него на корист на-
рода. У колико, пак, код појединих трго-
ваца ове повластице не би имале утица-
ја на смањење цијена тим артикулама
(о чему ће ово Министарство преко свих
власти водити строги надзор) Министар-
ство Финансија ће у таквом случају из-
дати наређење, да се односни трговац
задужи максималним царином на ове
артикле.

Број 9147. — Из канцеларије Пореско
Царинске Управе Кр. Мин. Финансија и
Грађевина, 29. октобра 1914 г., Цетиње.
(1,3)

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вјести

— Његово Величанство Краљ,
који је неколико дана боравио у
Никшићу са господом министрима
Пламенцем и Церовићем, г. гене-
ралом Јанковићем и г. потпуков-
ником Михајловићем, вратио се у
недјељу у пријестоницу.

— У четвртак у 10 и по часова
прије подне служено је у Саборној
Манастирској Цркви свечано бла-
годарење за досадашње славне
побједе руског оружја. На бла-
годарењу је присуствовао Његово
Величанство Краљ са Краљевском
Владом, дипломатским представни-
цима савезничких држава, офици-
рима Краљевине Србије и Фран-
цуске, који су овдје на служби и
с многобројним нашим чиновни-
штвом. Црква је била пуна побож-
нога народа оба пола. Пријестони-
ца је била окићена заставама, ко-
је су биле истакнуте такође и на
Двору као и на посланствима са-
везничких држава.

— Предсједник Краљевске Владе,
Министар Војни, Генерал-Ађутант,
Дивизијар, Сердар Г. Јанко Вуко-
тић допутовао је ономад на Цетиње.

Овдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. генерал Н. Потапов, при-
млао је ова службена саопштења:

Петроград, 29. октобра у 2 35 по
подне. На источно-пруском фронту
наша се војска примакла Мазурским
Језерима. У рејону Голдапа, Млави
и Солдаве дошло је до повољних
бојева за нас.

На галицијском фронту продужа-
ва се наше енергично наступање.
На кавкаском фронту 27. октобра
продужен је артиљеријски бој на
позицији Кебрикеј. На неколико та-
чака црноморске обале опажена је
на мору непријатељска флота.

Петроград, 30. октобра, у 4 40
по подне. На кавкаском фронту
дошло је 28. октобра до мањих
сукоба у Загорјском Крају, на гра-
ници Батумске области. Позиције
у Кебрикеју остале су у нашим ру-
кама. Заобилажења турска сврши-
ла су се с неуспјехом: непријатељ
је пресјечен, и једна је његова ко-
лона разбијена, при чему смо за-
робили много војника и ратног ма-
теријала. Земљиште, које смо до са-
да заузели, утврдили смо за собом.

По казивању једног заробљеног
турског официра, турском војском
командује Хасан-Исет под управом
Нијемаца.

Петроград, 30. октобра у 7 10 у
вече. 28. окт. развила се битка у
Источној Пруској на фронту Стали-
пенен — Кругланкен и у рејону Сол-
даве. Ми смо заузели Јоханисбург.

С ону страну Висле дошло је до
мањих бојева између Калиша и
Нешаве, гдје су предњи дјелови
непријатељских снага покушали да
се помакну напријед.

У Карпатима смо напали на ау-
стријске артиљеријске батерије које
су се задржавале на пријелизима ријеке
Сан у рејону Санока.

Блокада Пшемисла, која је у
моменту наступања аустро-њемач-
ких армија била прекинута, објет је
настављена.

Петроград, 31. октобра (у 2 57 у
јутро). На кавкаском фронту од-
бијени су 29. окт. уз велике не-
пријатељске губитке сви турски на-
падаји на Кебрикејску позицију.
Турска колона, која је покушала
да обиђе наше лијево крило, дошла
је у унакрсну ватру наше артиље-
рије, и на јурњи наше пјешадије
бацила се у бијег, гоњена коњицом.

Под заштитом својих позиција
Турци довлаче појачања у Ерзерум
и то, како изгледа, преко Трапе-
зунта.

27. октобра напали смо и раз-
били Турке у Хонесурском прелазу
на путу од Азербџана према Вану.
Оставивши своје мртве и рањене,
они су хитно одступили у потпу-
ном нeredу.

Овдашње Француско Посланство
примило је ово званично саоп-
штење:

27. октобра Нијемци су поново
предузели офанзиву у Диксиду и
у околини Ипра. Њихови нападаји
су свуда одбијени, нарочито јед-
ним противнападом на бајонет бри-
танских трупа. На свршетку дана,
наше су трупе напредовале на чи-
тавом фронту, нарочито на висо-
вима на десној обали Ена и на сје-
веру од Соасона, а операције које
водимо у околини села Шавана раз-
вијају се повољно.

У Воевру заузели смо неколико
шанчева које нам је непријатељ био
отео у апрмонској шуми. Нови на-
падаји Нијемаца на висове кланда
Сент-Мари завршили су се са знат-
ним поразом Нијемаца.

У данашњем комуникеу се каже:

У сриједу, на нашем лијевом кри-
лу, акција се наставља са истом же-
стином. Она је трајала са наизмје-
ничним напредовањем и уступањем
без веће важности. У опште, бор-
бени фронт није се осјетно изми-
јенио од 28. октобра у вече на глов-
ној линији Ниепор, канал Ниепора
до Ипра, са напредовањем од Ипра,
у околини Сонбола, и на западу
од Армантиера. Исто тако, није би-
ло никакве промјене на положајима
које држе британска војска која је
одбילה непријатељске нападе, а
нарочито офанзиву, покушану од
елемената кора пруске гарде.

Обичне појединачне акције биле
су на читавом фронту који се пружа
између канала Ла Басе, Араса,
Соме и Оазе. Око Вајна на Ени
одржали смо се против једног про-
тивнапада и утврдили се на зем-
љишту које смо неки дан освојили.
Напредовали смо исто тако око
Бери-о-Бак.

Нема никаквог важнијег догађаја
у Аргоњи, Воевру, Лорени и на
Вожима гдје се нијесу промијенили
респективни положаји.

Овдашње Енглеско Посланство
примило је од свог Министарства
Иностраних Дјела ову депешу.

Лондон, 28. октобра. Лорд Киче-
нер, министар војни, држао је говор
на банкету новог Лордмера, којом
приликом је најприје истакао одлич-
но ратовање савезних Руса и Фран-
цуза, а затим топлим ријечима по-
менуо Србију и Црну Гору које се
јуначки с нама боре за начело прав-
де малих народа. На крају говора

поменуо је војску из Канаде, Нове Фунландије, Нове Силандије, Аустралије и т. д., које већ почињу стизати у Британију за Белгију. *Осим тога*, он припрема још 1.250.000 нове војске, и то само из Енглеске. — Министар председник *Аскит* држао је истом приликом говор и рекао да је Турска пристала да јој се њемачком пријатељом, њемачким лађама и њемачким златом поткопавају њени рођени интереси. Турска влада дала се тако лудо завести да је зликовачки бомбардовала незаштићена руска пристаништа, и да је напала египатско земљиште. Савезници су показали беспримјерно стрпљење према тој дрској напасти, али сад су приморани да Турску сматрају као отвореног непријатеља. Томе није Енглеска крива. Против турскога народа немамо ништа, али Турска влада је прва потегла мач од кога ће сама изгубити главу. Нијесмо ми зазвонили у самртничко звоно турској власти, но сама турска влада. Починила је самоубиство. Не мислимо кретати крсташку војну противу ислама. — На крају говора је рекао да Енглеска неће ставити мач у корице прије но 1. Белгија добије све што је сад жртвовала, 2. Француска добије своје осигурано угледно мјесто, 3. права Малих Народа буду поуздано зајемчена, 4. пруски милитаризам коначно буде скршен.

Свечано отварање радиотелеграфске станице у Подгорици

Пишу нам из Подгорице:
26. октобра, наша варош имала је срећу да буде позоришном сјајне и нове манифестације црногорско-француског братства које је у овим свјетлим данима свете борбе за заједнички идеал већ било запечаћено и освештано заједнички проливеном крвљу.

Свечана инаугурација подгоричке радиотелеграфске станице само је једна веза више и један нови доказ лијеп солидарности између наше Краљевине и Француске Републике.

Француски министар г. Деларош Верне није пропустио да својим присуством увелича ову свечаност и нарочито је за то дошао са Цетиња, заједно за заступником министра-председника, заступником министра војног, министром финансија г. Р. Поповићем. Одмах по свом доласку они су се упутили, — у пратњи председника општине, француских официра, г. г. Мерсије и Жифона, шефова радиотелеграфских станица на Ловћену и у Подгорици, — у правцу основне школе, мимо монопола дукана, где је саграђена станица. Улаз је био окићен француским и црногорским заставама, а по један вод француске пјешадије и морнара правили су свечани шпалир. На околу се слегло многобројно подгоричко грађанство да докаже својим присуством колико цијени ову нову институцију своје вароши и колико му лежи на срцу да истакне своје симпатије према Француској.

Послије призивања Св. Духа узео је ријеч заступник председника Краљевске Владе г. Р. Поповић и поздравио присутне овим ријечима:

*Екселенцијо,
Господо,*

Значајан је данашњи дан. Он припада историји, колико с тога што се отвара једна оваква културна установа, толико и још више с тога, што се она отвара баш у овим приликама које су јој непосредни повод и које значај ове свечаности уздижу до једног епохалног догађаја.

У времену када су се удружили племенити народи Француске, Енглеске и Белгије са Словенским, да се заједнички боре противу милитаризма германског, који хоћаше да зададне смртни удар култури и слободи, — француски народ подиже станицу за безжичну телеграфију на нашој територији у дивној Подгорици, да нам она муњевитом брзином несметано саопштава херојске подвиге савезника, а и њима наше скромно учешће у заједничкој борби! Да нам саопштава славне побједи великих савезника, а и савезнике да обавјештава о томе колико може учинити и један мали народ као што је то српски народ, само кад га руководи љубав к слободи и народном јединству.

У овом потхвату француског народа, чији је геније дао и прву идеју овом изуму, црногорски народ види један доказ више пријатељства и симпатија великог француског народа према овој стопи земље, која је толико пута крвљу заливена; према њему самом који је издржао вјековну борбу, бранећи и чувајући своју слободу.

Ови овдје гвоздени стубови који ће поносно југо времена пркосити непогодама и спајати наше суро стигење са цијелим свијетом, — и она крв хероја француских, која се лије са крвљу наше браће на висовима Ловћенским под окриљем Божјим и великог српског генија, — биће трајна и неизгледима успомена дружбе славног француског оружја са српским оружјем.

Црногорски народ остаје вјечно благодаран нашим драгим пријатељима и савезницима Французима на овој дивној успомени, коју данас на скроман начин отварамо, и преко које ће се као прве вијести пустити оне, о најновијим славним побједама наше вјековне заштитнице моћне Русије над непријатељем на ријеци Сани.

Посебно дугујемо наше признање и захвалност Председнику и Влади Француске Републике, њеном представнику на Двору Узвишеног нам Господара Њ. Е. госп. Деларош Верне-у и госп. официрима француским, који са толико искрености завољеше нашу земљу и са толико љубави прихватише нашу ствар.

Нека је срећан почетак рада ове културне установе, нека би она била свједок вјечите љубави Француског и Црногорског народа! Да живи Француска Република! Да живи племенити француски народ и његова побједоносна војска!

Господин Деларош Верне, Министар Француске Републике изрекао је на то овај говор:

*Екселенцијо,
Господо,*

У овим моментима пролази кроз Европу једна силна вибрација ентузијазма и наде: народи словенски, француски, енглески и белгијски ускићени су и побуђени су једном истом жељом и истом вољом да постигну триумф свог права, које је и право истине, правиче и слободе. У овој радиотелеграфској станици, коју ми данас отварамо, ја видим символ тога заједничког осјећања; ови величанствени стубови, саграђени заједничким радом Црногораца и Француза, створиће нам могућност да примамо преко огромних просторанства новости које ће чинити да нам свима радосно куцају срца, новости о нашим заједничким успјесима чак од Црног Мора до Марне и Висле, од Босне и Херцеговине до Карпата, а ти успјеси су само предгласници потпуног уништења заједничког непријатеља и предсказивачи великих и славних коначних побједа! Са искреним осјећањем обраћам се свијем овдје присутним и говорим вам из дубине душе ову просту ријеч: **Хвала! Хвала Кр. Црногор. Влади** која је тако достојанствено и краснорјечиво репрезентирана у лицу Њ. Екселенције Господина Министра Председника, хвала Општинској Управи и грађанима дивне Подгорице на њиховом топлим и искреном пријему, хвала, напошљетку, свијем оним који су допринијели на довршењу овог грандиозног рада, а вама нарочито моји драги колеге Жињоне и Мерсије (дозволите ми, као официру, да

употребим тај израз). Ја предобро знам вашу скромност, те нећу да вам овдје одајем онакву похвалу какву у истини заслужујете, али свакако желим да овдје изговорим вашу имена, те бар тијем кад сте били на послу, будите и на части.

Напошљетку, господо, има још једно име, једно име сјајно које ћу да поменем овдје са осјећањем дубоког поштовања и оданости, а према којему ми сви тако осјећамо: то је име Његовог Величанства Краља Николе, глориозног шефа јуначке црногорске војске. Њему је управљено у овим моментима све наше поштовање и наше жеље, у моментима кад побједи које Његови храбри војници добијају у Босни и Херцеговини, одговарају побједама, које један од Његових добија ни Висли и Галицији, и ја завршујем кличући:

**Живио Господар!
Живјела Црна Гора!**

Иза овога је конструктор станице г. инжењер Мерсије дао врло интересантна објашњења о функционисању радиотелеграфске станице.

Сва конструкција која се налази на обали Рибнице над самом вољом, састоји се од два импозантна гвоздена стуба од 85 м висине, а на растојању од 100 м. Један трећи стуб од бетона налази се на углу поред зграде Монопола Дукана. Сви стубови су спојени по врховима жицом за примање и предавање депеша. Са грађењем трећег стуба постигло се да је димензија електричног вола већа и јача. Над вољом, у кориту Рибнице, саграђена је на стубовима од бетона нарочита мала зграда за примање и емисију депеша, те пошто је основица стубова нижа, емисиона снага станице је и тим повећана. Станица може комуницирати директно са Паризом и са Севастопољем, и сматра се као једна од већих конструкција ове врсте у Европи.

Приликом свечаног отварања ове станице, заступник председника Краљевске Владе, г. Р. Поповић упутио је у Бордо ову депешу:

*Њ. Е. Министру Марине,
Бордо*

Као прву депешу послје свечаног отварања радиотелеграфске станице у Подгорици, сматрам за част и свету дужност упутити ову Вашој Екселенцији, којом у име Краљ. Владе и црногорског народа срдечно поздрављам Владу Француске Републике и племенити француски народ.

У радио-телеграфској станици подигнутој на нашој територији трудом и трошком Француске Републике, црногорски народ види још један доказ више љубави и пријатељства великог француског народа, који он тако високо цијени. Она ће покољења на вјечита времена опомињати на слатку и славну успомену када се је крв храброг француског војника лила с крвљу црногорског војника на висовима гдје највећи српски геније почива, а у борби противу нашег заједничког непријатеља, противу непријатеља културе и слободе.

Живјела Француска Република, живио племенити француски народ!

Господа Министри су се одмах послје подне морали вратити на Цетиње гдје су их чекали неодложни послови, и ради тога је банкет који је у њихову част спремила Општинска Управа морао изостати.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Нови љекари Грчког Црвеног Крста у Црној Гори. Чим је стигао у Црну Гору први одред Грчког Црвеног Крста, опазио је да би према броју рањеника и болесника требало појачати број лијечничког персонала, те се је, у споразуму са Управом Друштва Црногорског Црвеног Крста, обратио Грчком Црвеном Крсту у Атини, да се пошаље још који љекар у Црну Гору.

Грчки Црвени Крст радо се одазвао тој жељи и упутио је још два љекара, д-ра С. Сарафианоса, хирурга, и помоћника му д-ра Јордана

Ананиадеса, који су ових дана стигли у Пљевља и у заједници са досадашњом мисијом Грчког Црвеног Крста предузели онамо рад око лијечења наших рањеника и болесника. Они су као и први грчки одред донијели са собом знатну количину санитетског материјала.

Д-р Сарафианос преузео је у исто вријеме и управу над цијелокупном мисијом Грчког Црвеног Крста у Црној Гори.

Управа Друштва Црногорског Црвеног Крста сматра за најпријатнију дужност да и овом приликом изјави Грчком Црвеном Крсту у Атини своје најтоплије признање и захвалност.

Из Друштва Црногорског Црвеног Крста. У току свог рата Друштву Црногорског Црвеног Крста стигли су још ови прилози:

По пернера 50 приложили су следећи трговци са Цетиња: г. г. Каплан Бибезић, Медо Јахић, Алил Баштић и Аблах Турковић; а Буту Буразеровић перпера 20.

Исправка. У 61. броју „Гласа Црногорца“ од 25. окт. ове год. погрешно је штампано да је Одбор Црвеног Крста у Бијелом Пољу скупио свега перп. 374.20, а треба да стоји перп. 347.20 — што се овим исправља.

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 28. окт. Кориере д'Италија прима с ратног попришта да су се војске аустријске које су оперисале око Пшемисла и Самбора повукле да би следовале покретима њемачке војске и одржале везу на линијама Источне Пруске и Буковине.

Њујорк Хералд“ прима да се очекује убрзо ултиматум Кине Јапану. Упућено је питање сенату америкаанском противу јапанске инвазије у Тихом Океану.

Телеграфирају из Залива Св. Мауриција да су стигли у Марсељ 25 вагона енглеских са 45.000 Индијанаца.

Рим, 30. октобра. Једна енглеска крстарица уништила је њемачку крстарицу „Емден“ у Индијском Океану.

Три турска војна транспортна брода са војницима, муницијом, аутомобилима и аеропланима потопила је руска флота у Црном Мору. Остало је само 248 људи, међу којима неколико њемачких официра који су заробљени.

Руси су одбили Нијемце на Маурским Језерима.

Руска колона налази се на 30 километара од Кракова.

Атина, 31. октобра. У селу Зеллиани, у околини Кавале, једна банда турско-бугарских четника напала је изненада једно одјељење грчко. Послије живе борбе, четници су побјегли, гоњени од стране Грка. Пет четника је рањено, а остали су успјели да побјегну. На грчкој страни нема никаквих губитака. (Службено). (Нарочити извјештај).

Приватни огласи

Школска објава

Упис ученика у цетињским основним школама извршиће се 3., 4. и 5. новембра т. г. од 9 до 12 пријема и од 2—4 послје подна.

У први разред примаће се они ђаци, који ће до 1. јануара т. г. навршити мушки 7, а женски 6 година сагласно члану 29. закона о измјенама и допунама у закону о народним школама од 2. фебруара 1907. год.

Број 130. Из канцеларије Управе Цетињских народних основних школа, 29. октобра 1914 год., Цетиње.

бр. 561, 1,1

ПОМЕН

У недјељу 2. новембра, држаћемо помен у цркви на гробљу, у 10 сати прије подна нашем непрежаљеном сину, односно брату

† ЂУРУ И. ИВАНОВИЋУ

који је јуначки погинуо 1. новембра 1912 год. у борби на Луару.

Цетиње.
Ожалостњени: отац **Илија Радов Ивановић**, с породицом.

(бр. 563, 1,1)